

محمد مهدی مصلحی

مسیر استخوانی بنفشه‌ها

به روح بلند مقداد
و پرواز نابهنگامش

ناگهان
آن سیب وحشی
از وقار جاذبه
کم کرد و
پاییزان

بهارش
ارغوان پوشان
و با اشراق
در مسیر استخوانی بنفشه‌ها
شهابی شد.

شادمان
در جشن پروازش
سرش را
ماه می‌بوید
و دخترهای همسایه
به زجر ابتلای روزگاری زرد
اگر از آه
همان بالا
کنار ماه
برایش حجله می‌بندند،
کمی لیمو
عزیز زرد لذتها
به درگاهش بیاویزند.

نمی‌دانم
درون زردها
با کف زندهای شدید برگ‌ها
پاییز هم
اردیبهشتی تازه می‌جوید؟
و یا اکنون
بیاد زجر زرد روزگاران
به لذتهای لیمویی می‌آویزد؟